

Posl.br.: St-72/2019

Zagreb, 12.03.2021.

Ur.br.: 4/K

**TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Sukoišanska 6
21000 SPLIT**

STEČAJNI VJEROVNIK: **KATAPULT d.o.o.**, Zagreb, Ulica Gordana Lederera 4,
OIB: 48566967897
zastupan po odvjetniku Lovro Zovko, Zagreb,
Ognjeslava Utješenovića 1

STEČAJNI DUŽNIK: **MTM – ŠPORT d.o.o. u stečaju**, Split, Ive Tijardovića 8,
OIB: 49263658647, zastupan po stečajnoj upraviteljici
Ivanki Sušić, Dubrovnik, Gornji Kono 56, OIB:
74811324266

PODNEŠAK

jednostruko

stečajnog vjerovnika

I U odnosu na podnesak osnivača i jedinog člana društva MTM – ŠPORT d.o.o. u stečaju od dana 25.02.2021. godine, stečajni vjerovnik se očituje kako slijedi.

II Osnivač i jedini član društva MTM – ŠPORT d.o.o. u stečaju (dalje u tekstu: Tomislav Borozan) u svom navođenju „*relevantnih*“ činjenica propušta naglasiti odlučne i nesporne činjenice koje se mogu sumirati u samo četiri točke i koje čine suštinu ovog postupka, podredno razloge za pokretanje postupka pobijanja pravnih radnji u ime stečajnog dužnika, i to:

- **postojanje pravomoćne i ovršne vjerodostojne isprave;** Rješenje o ovrsi posl.br.: OVRV-2520/2018, od dana 13.07.2018. godine, doneseno po javnoj bilježnici Nevenki Kekez iz Splita, na iznos od 1.637.285,50 kn uvećano za zakonske zatezne kamate i ovršne troškove, pravomoćno i ovršno dana **16.10.2018. godine**,
- sklapanje Ugovora o kupoprodaji nekretnine između Tomislava Borozana kao prodavatelja i MTM-ŠPORT d.o.o. kao kupca dana **12.10.2018. godine** kojim je Tomislav Borozan prodao nekretnine društvu MTM-ŠPORT d.o.o. za iznos od **1.693.020,00 kn** (dalje u tekstu: Ugovor o kupoprodaji), a čija je vrijednost u ovome postupku po ovlaštenom vještaku procijenjena na iznos od svega **354.000,00 kn**,

- **zakonito utvrđena tražbina** stečajnog vjerovnika u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom koji se vodi kod Naslovnog suda pod gore navedenim poslovnim brojem u iznosu od **2.164.618,68 kn**,
- isplata **pozajmica** Tomislavu Borozanu od strane društva MTM-ŠPORT d.o.o. u iznosu od najmanje **1.587.649,03 kn**.

Naglasivši prvenstveno ono što je odlučno u ovome postupku, stečajni vjerovnik dalje navodi sljedeće.

Točno je da su stečajni vjerovnik i stečajni dužnik bili u dugogodišnjem poslovnom odnosu tijekom kojeg je stečajni vjerovnik bio dobavljač stečajnog dužnika. Isto tako, točno je da je tijekom takve suradnje prema stečajnom vjerovniku nastalo dugovanje koje stečajni dužnik nije mogao podmiriti. Radi predmetnog dugovanja, stečajni vjerovnik i stečajni dužnik su tijekom 2017. godine nastojali postići dogovor kojim bi regulirali međusobne odnose. Dakle, točno je da su stranke u jednome periodu razmišljale o sklapanju Sporazuma o otpustu duga koji je stečajni dužnik dostavio u spis predmeta, međutim do usuglašenja oko istog nikad nije došlo. Navedenome u prilog govori činjenica koju Tomislav Borozan propušta istaknuti u svom podnesku kojim implicira da je takav sporazum zaista sklopljen, a to je da **predmetni Sporazum o otpustu duga stečajni vjerovnik nikada nije potpisao**.

Da su stranke bile tek u postupku pokušaja rješavanja međusobnih prava i obveza razvidno je iz Zapisnika od dana 27.09.2017. godine koji je Tomislav Borozan također dostavio u spis, a ujedno je iz istog razvidno da do bilo kakvog rješenja nije došlo.

Nadalje, u prilog svojim tvrdnjama da je stečajni dužnik ustupio stečajnom vjerovniku ugovor o zakupu poslovnog prostora u trgovačkom centru JOKER u Splitu Tomislav Borozan propušta dostaviti bilo kakav ugovor ili sporazum. Nije životno, a ni logično da bi dva trgovačka društva u redovitom poslovanju o pravnom poslu iz kojeg proizlaze velike obveze za obje ugovorne strane sklopili usmenu pogodbu, bez da sastave bilo kakvu ispravu.

Stečajni vjerovnik obavlja poslovnu djelatnost u trgovačkom centru JOKER od ožujka 2017. godine temeljem Ugovora o zakupu poslovnog prostora s društvom JOKER d.o.o. kao zakupodavcem, slijedom čega insinuacije da bi stečajni vjerovnik dugovao bilo kakvu protučinidbu stečajnom dužniku ne odgovaraju pravom stanju stvari.

U odnosu na sadržajnu neistinu da su stečajni vjerovnik i stečajni dužnik radi usklađenja porezne obveze i ispunjavanja formalnopravnih pretpostavki za knjigovodstveno zatvaranje otvorene tražbine dogovorile da se neće pokretati postupak ovrhe, stečajni vjerovnik dodatno i posebno ističe kako do dogovora takve vrste nikada nije došlo, o čemu svjedoči nepostojanje bilo kakve isprave o takvom dogovoru, odnosno pravnom poslu.

III U odnosu na navode Tomislava Borozana da je za pravomoćno i ovršno Rješenje o ovrsi doznao tek nakon provedene blokade računa, stečajni vjerovnik prvenstveno ističe kako je takav **dug postojao u poslovnim knjigama stečajnog dužnika neovisno o predmetnom Rješenju o ovrsi i neovisno o subjektivnoj spoznaji Tomislava Borozana o istome**. S druge strane, nije moguće da do subjektivne spoznaje o postojanju duga kod Tomislava Borozana nije došlo, imajući u vidu da je Tomislav Borozan jedini osnivač i jedini

član te osoba ovlaštena za zastupanje stečajnog dužnika od 2004. godine sve do otvaranja stečajnog postupka.

Podredno, stečajni vjerovnik nije, a kako to nastoji prikazati Tomislav Borozan u svom podnesku, na perfidni način podnio zahtjev za izravnu naplatu bez znanja stečajnog dužnika. Odredbama Ovršnog zakona jasno su propisana pravila o dostavi, odnosno da se pravnoj osobi koja je upisana u sudski ili drugi upisnik i odgovornoj fizičkoj osobi u toj pravnoj osobi dostava obavlja na adresu sjedišta. Tek ako dostava ne uspije na adresi iz sudskog registra, dostava se pokušava još jedanput, a ako ni ta ponovljena dostava ne uspije, dostava se obavlja isticanjem pismena na mrežnoj stranici e-oglasna ploča. Dostava se smatra obavljenom istekom osmog dana od dana takvog isticanja pismena.

Stečajni vjerovnik (tada ovrhovoditelj), nije ovlašten, a osobito nije dužan osobno provjeravati je li ovršenik zaprimio Rješenje o ovrsi, slijedom čega su krajnje neosnovani navodi Tomislava Borozana da zbog dostave isti ne bi imao subjektivnu spoznaju o postojanju duga u iznosu od skoro 2 milijuna kuna.

Zaključno, stečajni vjerovnik ponovno i posebno ističe kako za postojanje duga Tomislav Borozan nije morao zaprimiti Rješenje o ovrsi, obzirom je dug bio iskazan u poslovnim knjigama društva MTM-ŠPORT d.o.o.

IV Kako je naprijed navedeno, sukladno odredbama Ovršnog zakona Rješenje o ovrsi bilo je objavljeno na oglasnoj ploči prije no što je sklopljen Ugovor o kupoprodaji, radi čega stečajni vjerovnik ističe kako je stečajni dužnik, odnosno Tomislav Borozan itekako mogao znati da je u tijeku ovršni postupak te da će isto Rješenje o ovrsi postati pravomoćno i ovršno.

U prilog svojim tvrdnjama da je Tomislav Borozan imao saznanja o postojanju Rješenja o ovrsi na iznos od 1.637.285,50 kn stečajni vjerovnik ističe nepobitnu činjenicu da su Ugovorom o kupoprodaji nekretnine prodane za iznos od 1.693.020,00 kn, dakle za skoro identičan iznos tražbine iz Rješenja o ovrsi, a da procijenjena vrijednost nekretnina iz Ugovora o kupoprodaji iznosi tek 354.000,00 kn, dakle nekretnine su prodane višestruko iznad svoje tržišne vrijednosti.

V U odnosu na navode Tomislava Borozana da u trenutku poduzimanja radnje nije bilo duga niti je bilo blokade računa, niti naznake da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje stečajni vjerovnik ističe sljedeće.

Osim što su takvi navodi krajnje neosnovani obzirom na naprijed iznesene činjenice, stečajni vjerovnik opetovano ističe kako je u trenutku sklapanja Ugovora o kupoprodaji itekako bilo naznake o postojanju duga, kao i da stečajnom dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje, budući je dug bio iskazan u poslovnim knjigama stečajnog dužnika, a Rješenje o ovrsi objavljeno na oglasnoj ploči. Posebno su nevjerojatni navodi Tomislava Borozana kojima implicira da dug ne postoji, odnosno da bi stečajni vjerovnik „*prijevarnim postupanjem ostvario poziciju postojanja pravomoćne odluke o postojanju duga*“, unatoč neprijepornoj činjenici postojanja vjerodostojne ovršne isprave – Rješenja o ovrsi protiv kojeg stečajni dužnik nije upotrijebio ni jedan

zakonom predviđeni pravni lijek ukoliko je zaista smatrao da bi stečajni vjerovnik prijevarno ishodio Rješenje o ovrsi.

Nadalje, iz članka 3. predmetnog Ugovora o kupoprodaji razvidno je da je Tomislav Borozan uzimao pozajmice od stečajnog dužnika koje očigledno nije mogao vratiti u novcu (s time da pri uzimanju pozajmica nije mogao ne znati da time narušava likvidnost stečajnog dužnika), slijedom čega je, da bi se oslobodio obveze vraćanja pozajmica, sklopio Ugovor o kupoprodaji nekretnine kojim je nekretnine prodao stečajnom dužniku za iznos koji ne odgovara njihovoj tržišnoj vrijednosti. Radi opisanog postupanja stečajni dužnik nije bio u stanju podmiriti novčanu tražbinu iz poslovnog odnosa prema stečajnom vjerovniku, slijedom čega stečajni vjerovnik nije mogao naplatiti svoje osnovano potraživanje na temelju Rješenja o ovrsi i na temelju kojeg Rješenja o ovrsi je podredno i otvoren postupak u predmetnoj pravnoj stvari.

Nastavno na prednje, stečajni vjerovnik ističe i činjenicu da stečajni dužnik od dana sklapanja Ugovora o kupoprodaji sve do dana sastavljanja ovog podneska nije izvršio uknjižbu prava vlasništva na nekretninama koje su bile predmet Ugovora o kupoprodaji, iz čega se dodatno može zaključiti da Tomislav Borozan nije vodio poslove stečajnog dužnika pažnjom savjesnog gospodarstvenika, već da je predmetni pravni posao sklopljen isključivo s namjerom oštećenja stečajnog vjerovnika.

Člankom 202. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, dalje u tekstu: SZ) jasno je propisano da se pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Zakonska presumpcija je da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

U konkretnom slučaju, upravo suprotno navodima Tomislava Borozana, ispunjene su sve zakonske pretpostavke za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika, i to:

- Ugovor o kupoprodaji sklopljen je 12.10.2018. godine, četiri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka,
- Tomislav Borozan u vrijeme sklapanja Ugovora o kupoprodaji bio je dugogodišnji jedini član, osnivač i osoba ovlaštena za zastupanje stečajnog dužnika, dakle osoba s kojom je stečajni dužnik sklopio Ugovor o kupoprodaji i osoba ovlaštena za zastupanje stečajnog dužnika jesu ista osoba,
- činjenica postojanja duga u poslovnim knjigama stečajnog dužnika prema stečajnom vjerovniku i Rješenje o ovrsi na iznos od 1.637.285,50 kn objavljeno na oglasnoj ploči, dakle subjektivna i objektivna spoznaja o prijeteloj nesposobnosti za plaćanje i izravna namjera za oštećenjem stečajnog vjerovnika,
- izravno oštećenje stečajnog vjerovnika.

VI Slijedom svega naprijed navedenog, razvidno je da su kumulativno ispunjenje sve zakonske pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika, a posebice je vidljiva namjera Tomislava Borozana za oštećenjem stečajnog vjerovnika.

KATAPULT d.o.o.
zastupan po: